

Even uw aandacht...

*Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.
Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het
mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.
Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige
toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van
boekjes voor opvoering beslist.*

Veel leesplezier!

GROOT ALARM

Klucht in drie bedrijven

door

1880

Franck van Erven

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen

2007

Nr.2940

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste TIEN tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

S.A.B.A.M.
Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel

Na aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een aanvraagkaart die, degelijk ingevuld, minstens vier weken de opvoering(en) naar S.A.B.A.M. moet worden gestuurd.

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

Stichting Bredero Auteursrechtenbureau
Valeriaanstraat 13
1562 RP Krommenie

BELANGRIJKE OPMERKING !

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *GROOT ALARM* op te voeren moet de naam van auteur *FRANCK VAN ERVEN* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen. De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

Wettelijk depot D/2007/220/14
ISBN 978-90-385-09792

© 2007 Toneelfonds J. Janssens/Franck van Erven
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

PERSONAGES

(5 dames – 5 heren)

HELGA DE GRAAF :
THEO DE BOCK :
BERTUS DE GRAAF :
MARIE-LOUISE (MALOU) :
JEAN REEKERS :
LIESBETH DE BOCK :
JANE HARDROCK :
GEORGES HARDROCK :
GERRIT DE GRAAF :
EVELIEN DE GRAAF :

DECOR

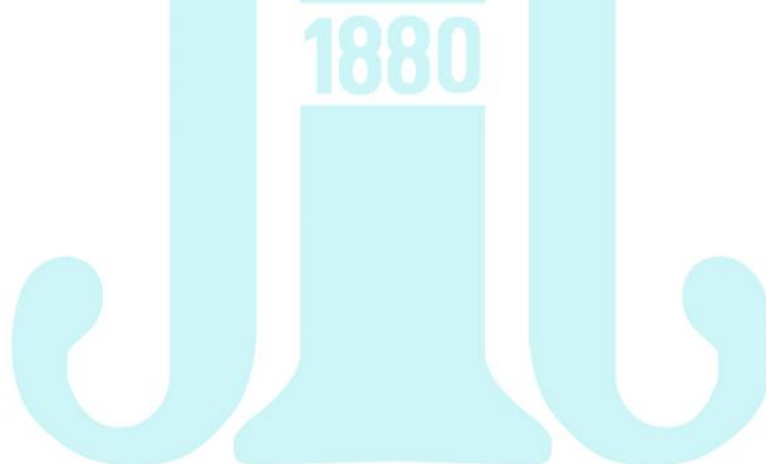
Vanuit de zaal gezien. De woon- en slaapkamer van de familie de Graaf. De woonkamer bevindt zich aan het linker deel van het toneel, de slaapkamer aan het rechter deel van het toneel. Om de scheiding tussen beide kamers aan te geven, plaatst men enkel de toegangsdeur tot de slaapkamer. In de linkerwand is een deur die naar de wachtkamer en het kantoor van Bertus de Graaf leidt. In de achterwand, iets links uit het midden van de woonkamer, een grote ingangsboog die naar de hal en het verdere deel van het huis leidt. Verder naar rechts staat de slaapkamerdeur haaks op de achterwand. In de rechterwand van de slaapkamer een deur die naar de dressingroom leidt en in diezelfde wand op het voorplan van de slaapkamer een deur die naar de badkamer leidt. Het geheel is modern en met smaak ingericht, men moet kunnen zien dat er geld is in huize De Graaf. Hier en daar staan Chinese beeldjes. Vooral een Boeddhabeeldje is belangrijk.

TIJDSBEPALING

Het eerste bedrijf speelt zich af in de middag uren.
Het tweede bedrijf speelt zich af in de avonduren.
Het derde bedrijf speelt zich in de volgende ochtend.

KORTE INHOUD

Theo de Bock, een notoire rokkenjager, zit achter Helga de Graaf aan. Zij blijkt de vrouw te zijn van zijn oude schoolvriend Bertus de Graaf. Ook Bertus schijnt het niet zo nauw te nemen met de huwelijkse trouw. Hij roept de hulp van Theo in om voor een alibi te zorgen tijdens zijn escapade met Jane Hardrock. De echtgenotes van Theo (Liesbeth) en Bertus (Helga) komen achter de snode plannen van hun mannen en besluiten ze met gelijke munt terug te betalen. Hiervoor kiezen zij Jean Reekers uit, een vaste klant van Bertus' advocatenkantoor. Maar Jean heeft al een verhouding met Marie-Louise, de secretaresse van Bertus. Georges Hardrock komt Bertus vragen de scheidingspapieren klaar te maken want hij vermoedt dat zijn vrouw Jane een verhouding heeft, hij weet alleen nog niet met wie. Gerrit de Graaf, broer van Bertus komt op bezoek met zijn dove vrouw Evelien en dit maakt het geheel er niet eenvoudiger op. Wanneer Helga samen met Theo haar man Bertus op heterdaad betrapt – met de verkeerde vrouw overigens – slaat zij hem neer met een boeddhabeeldje waaruit diamanten rollen. Deze blijken het eigendom van Georges Hardrock te zijn.

EERSTE BEDRIJF**Scène 1 : Helga en Theo**

HELGA : Ga weg, Ga onmiddellijk weg. Ik roep de politie.

THEO : Maar laat mij nu binnen.

HELGA : Geen sprake van.

THEO : Laat mij binnen. Vijf minuutjes en alles zal anders zijn.

HELGA : Nog geen vijf seconden. Ga weg, ik roep mijn man.

THEO : Die is er niet.

HELGA : Wie zegt dat?

THEO : Dat zei je zelf in de lift.

HELGA : In de lift heb ik mij vergist.

THEO : Je was opgewonden, je was onder de indruk van mijn charme.

HELGA : Wat haalt u zich in uw hoofd.

(door haar hoonlach vergeet ze de deur krachtig dicht te houden en zo ziet Theo kans binnen te komen)

THEO : Zo, nu kunnen we rustig met elkaar spreken.

HELGA : Ik ga gillen.

THEO : Geweldig.

HELGA : Ik schreeuw de hele buurt bij elkaar.

THEO : Je bent verrukkelijk als je zo opgewonden bent.

HELGA : Maar dit is niet de opwinding die u zou willen hebben.

THEO : Wat niet is zal zeker nog komen.

HELGA : IJdele

THEO : Grof taalgebruik, ben ik gek op.

HELGA : Flikker op.

THEO : Heerlijk. Nu weet ik dat ik de juiste keuze heb gemaakt. Ik heb je achtervolgd, je geschaduwd, vanaf het eerste ogenblik dat ik je zag, dacht ik, dit is ze. Ik

was onmiddellijk smoor op je.

HELGA : Smoor dan verder in de hel. Verdwijnt .

THEO : En jij wilt niets liever dan dat ik achter je aanloop, dat als het ware uit al mijn poriën de liefde naar buiten spuit.

HELGA : Walgelijk. Ik ken je niet eens.

THEO : Theo de Bock. Makelaar in onroerend goed en als minnaar ontroerend goed.

(Helga lacht)

Zie je wel, jij bent ook hartstikke gek op mij.

HELGA : Omdat ik lach om een onnozele woordspeling van je.

THEO : En je tutoyeert me.

HELGA : Dat heeft allemaal niets te betekenen.

THEO : Zeker weten.

HELGA : En wie denk jij wel dat ik voor iemand ben? Een of andere del die je op straat kunt oppikken. Ik ben een fatsoenlijke vrouw

THEO : Dat wist ik.

HELGA : Getrouwd

THEO : Dat wist ik.

HELGA : Jij rent op straat achter getrouwde vrouwen aan.

THEO : Ja.

HELGA : Heb jij dan helemaal geen moraal.

THEO : Hoe bedoel je?

HELGA : Getrouwde vrouwen verleiden.

THEO : Dat zijn juist de vrouwen die er het meest gevoelig voor zijn.

HELGA : En hun mannen dan?

THEO : Mogen ze houden.

HELGA : Het maakt jou niets uit dat deze vrouwen hun man bedriegen?

THEO : Jawel, maakt mij veel uit.

HELGA : Aha.

THEO : Als ze hun man niet bedriegen heb ik gefaald. En dat komt trouwens zelden voor, schatje.

HELGA : Ik ben je schatje niet.

THEO : Wat niet is kan nog komen.

HELGA : Ik ben niemands schatje.

THEO : Slecht huwelijk?

HELGA : Hoe bedoel je?

THEO : Niemands schatje, dus ook niet je mans schatje, uitstekend.

HELGA : Natuurlijk ben ik mijn mans schatje. Weet jij wel wie mijn man is?

THEO : Ik ben niet in hem geïnteresseerd. Dus laten wij die idioot er buiten houden.

HELGA : Mijn man een idioot?

THEO : De mannen van vrouwen waarin ik geïnteresseerd ben zijn altijd idioten.

HELGA : Ik hoor hem komen. We zullen eens zien wat die idioot met je zal doen. Je vlucht niet weg?

THEO : Nee waarom?

HELGA : Omdat mijn man ieder moment kan binnen komen.

THEO : Laat komen wat komt.

Scène 2 : Helga, Theo, Bertus en Marie-Louise (Malou)

BERTUS : Dag mijn lief.

THEO : 't Is niet waar.

BERTUS : Bokkie ! Bokkie ,bokkie ..

THEO : Bé, bé, bé Bertus.

BERTUS : Bokkie ! Hoe gaat het met je?

THEO : Uitstekend!

BERTUS : Jij bent de laatste die ik hier verwacht had.

THEO : Jij ook.

BERTUS : Wat zei je?

THEO : Jij ook. Niets veranderd. Jij bent ook niets veranderd. Die Bertus!

BERTUS : Die bok!

HELGA : Jij kent hem?

BERTUS : Kennen? Als mijn broekzak. Mijn God, ik had alle hoop opgegeven jou ooit nog eens te zien. Helga, je hebt er geen idee van hoeveel plezier hij mij

hiermee doet.

HELGA : Ja, je hebt er inderdaad geen idee van.

BERTUS : Zeg, ik bedenk me nu, jij kent mijn vrouw nog niet. Helga, dit is een van mijn beste vrienden uit mijn schooltijd: Theo de Bock, ook wel bekend als de geile bok die geen geit met rust kan laten.

THEO : Nou, nou.

BERTUS : Het is toch waar, jij kon geen rok zien voorbij komen of je rende er achteraan.

HELGA : Dan is hij niet veranderd.

BERTUS : Niks veranderd is hij, totaal niet.

THEO : Gelooft u hem niet mevrouw.

HELGA : Toch wel teleurstellend voor de vrouw die denkt dat zij de ware is waar U achteraan rent. Als ik een man was zou zo'n manier van veroveren mij overigens niet bevallen.

THEO : En waarom niet?

HELGA : Of de vrouw in kwestie wijst mij af, en ik ben de ezel die een blauwtje loopt, of de vrouw gaat erop in en dat zou voor mij de lust in deze vrouw onmiddellijk doen vergaan.

THEO : Daar hebt u gelijk in.

HELGA : Niet alle mannen schijnen die mening toegedaan. Tenminste als ik afga op degene die mij voortdurend achterna loopt.

BERTUS : Is er een man die je achterna loopt?

HELGA : Ononderbroken.

BERTUS : Theo, er is een vent die achter mijn vrouw aanloopt.

THEO : Niet te geloven!

HELGA : Ik ben het dus niet waard om achterna gelopen te worden.

THEO : Jawel, zeker wel.

BERTUS : Zou jij mijn vrouw achterna lopen?

THEO : Natuurlijk niet. Ik bedoel, bij wijze van spreken zou ik, als ik zo'n type man was, jouw vrouw natuurlijk achterna lopen.

BERTUS : Dank je.

THEO : Geen dank.

BERTUS : Blijft het feit dat er een viezerik is die achter mijn vrouw aanloopt.

THEO : Ik ben geen viezerik.

BERTUS : Jij niet, die vent. Ik wou dat ik wist wie het was.

HELGA : Dat is heel eenvoudig, nietwaar meneer de Bock?

THEO : Mijn God, zo laat al.

BERTUS : Ken jij hem dan?

HELGA : Zeker. En u toch ook, meneer de Bock.

THEO : Ja, ja. Ik ken hem. Oppervlakkig. Ik moet er echt vandoor.

BERTUS : Wacht even. Wie is het?

HELGA : Tja.

THEO : Tja...De Bock, de Bock, bokkie bokkie bé. Ik ben het.

BERTUS : Jij !

THEO : Ja. Omdat ik wist met wie ik te doen had, de vrouw van mijn beste vriend die ik zo lang niet meer gezien had, dacht ik: haha, die vrouw ga ik eens in de war brengen. Ik doe alsof ik haar achterna loop en wat zal ze dan opkijken als ik haar man tegen het lijf loop en het blijkt dan dat wij de beste vrienden zijn. Zo zat het dus, ik geef het toe. Ik hoop dat je niet kwaad op me bent.

BERTUS : Kwaad op jou? Helemaal niet. Ik vind het een eer dat jij mijn vrouw achterna loopt.

THEO : Een eer!

BERTUS : Ja, jij als kenner. Dat betekent dat ik een mooie vrouw heb.

THEO : Daar heb je gelijk in.

BERTUS : Het is mij een genoegen dat jij achter mijn vrouw aanrent. Fantastisch. Maar vertel eens, doe je dat bij veel vrouwen? Want dat moet je toch problemen opleveren.

THEO : Nee waarom?

BERTUS : Nu, als getrouwd man.

HELGA : Bent u getrouwd?

THEO : Een beetje.

HELGA : Walgelijk.

THEO : Waarom? U weet toch hoe dat gaat. Op een goeie dag kom je elkaar tegen in het stadhuis... en je weet niet waarom. Staat daar zo'n vent die je een paar

vragen stelt, waar je dan maar “ja”op zegt, omdat er zoveel mensen omheen staan, en als iedereen weg is, merk je dat je getrouwd bent!

HELGA : Ziet u dat zo?

THEO : Ja. En voor zo`n moment van verstandsverbijstering hoef je toch niet je hele leven te boeten.

HELGA : U vindt het huwelijk een boetedoening?

THEO : Soms kun je beter op je knieën duizend treden opkruipen dan getrouwd te zijn.

HELGA : En wat zegt uw vrouw hiervan?

THEO : Ik heb niet de gewoonte haar hiervan op de hoogte te brengen.

HELGA : En terecht. Denkt u dat het fatsoenlijk is wat u doet?

THEO : Och.

HELGA : Wat zou u ervan vinden als uw vrouw het zelfde zou doen?

THEO : Dat is heel iets anders.

HELGA : Voor jullie mannen is dat altijd iets anders. Geen enkele rok is veilig voor jullie. Maar als wij eens naar een man lonken dan is het huis te klein.

BERTUS : Wind je niet zo op Helga.

HELGA : En jij bent net zo`n viezerik.

BERTUS : Ik?

HELGA : Ja. Als de gelegenheid zich zou voordoen dan ben jij precies hetzelfde. Ik ken je toch. Maar je zult er spijt van krijgen als jij van het zelfde laken een pak bent.

BERTUS : Nooit heb ik naar een andere vrouw gekeken, laat staan iets anders gewild of gedaan.

HELGA : Dat is je geraden ook. Want mocht je het wel doen, ik zal je met gelijke munt terugbetalen.

THEO : Pak me dan als je kan.

HELGA : Als jij een minnares neemt dan neem ik een minnaar.

THEO : Echt!

BERTUS : Zeg, het lijkt wel of jij het leuk vindt.

THEO : Ik, helemaal niet.

HELGA : Jij zou de eerste zijn die hier aan de bel zou trekken. O, ik ken je vrouw niet maar ik beklag haar met zo`n vent.

THEO : Ik ook.

HELGA : Wat?

THEO : Ik beklaag haar ook altijd als ik haar bedrieg.

BERTUS : Ik hoop dat jij je vrouw, nu je de weg naar ons huis gevonden hebt, eens een keer hier mee naartoe brengt.

THEO : Wat! Mijn vrouw! Zeg alsjeblieft!

BERTUS : Hé?

THEO : Alsjeblieft, laat mij wat tijd. Ik bedoel, geef mijn vrouw wat tijd. Want ze is er niet. Niet in het land bedoel ik. Vanwege haar reumatiek. Ze staat stijf van de reumatiek . Kan zich niet bewegen. Is aan haar rolstoel gekluisterd en momenteel in Zuid Frankrijk vanwege het weer daar.

BERTUS : Echt ?

THEO : Ja. Het is allemaal zeer ernstig. Ik praat er ook liever niet over. Dat begrijp je zeker wel.

BERTUS : Natuurlijk mijn vriend. Wanneer zij terug is uit Zuid Frankrijk zullen wij haar eens opzoeken. Dat is het minste wat we voor haar kunnen doen.

MALOU : Meneer de Graaf, er is bezoek voor u.

BERTUS : Kun jij dat niet zelf afhandelen, Marie-Louise. Je weet dat ik niet gestoord wilde worden.

MALOU : Weet ik meneer de Graaf maar het is Jean Reekers, en die wil alleen maar u spreken. Met minder is hij niet tevreden.

BERTUS : Zeg maar dat ik kom.

(Malou af)

Jean Reekers. Elke woensdag komt hij met een nieuw probleem met zijn burens. Dan weer hangt er een tak over de schutting, dan weer is het de poes van de burens die haar behoefte in zijn bloemperk doet. Gek word ik er van. En in plaats dat hij die futiliteiten met mijn personeel kan bespreken moet hij altijd mij persoonlijk hebben. En daarna altijd zijn handen wassen in onze badkamer. Ben zo terug, hoop ik.

Scène 3 : Helga en Theo.

HELGA : Vertel eens, wat verwachtte je eigenlijk toen je me zo hardnekkig achterna liep?

THEO : Wat iedere normale man verwacht van de vrouw die hij achterna loopt en niet kent.

HELGA : Je bent wel openhartig.

THEO : Als ik gezegd zou hebben dat ik je achterna liep om je mening over het gat in ozonlaag te vragen zou je me niet geloofd hebben.

HELGA : Eigenlijk vind ik je wel grappig. Lukt je het altijd, dat gedoe... er zijn dus vrouwen die

THEO : 33 1/3 procent.

HELGA : Dan heb je vandaag pech, ik behoor tot de 66 2/3 procent.

THEO : Ik kan er niets aan doen. Het is mijn temperament dat mij altijd parten speelt. Ik heb als het ware de vrouw in mijn bloed zitten.

HELGA : Ja, maar de ambtenaar van de burgerlijke stand heeft u er een toegewezen.

THEO : Mijn vrouw? O ja, dat is ongetwijfeld een charmante vrouw. Maar dat is ze al jaren voor mij. Het is een boek dat ik al lang en breed heb uitgelezen. Er zitten mij teveel ezelsoren aan.

HELGA : En nu zal het lezen niet meer zo vanzelfsprekend zijn.

THEO : Hoe bedoel je?

HELGA : Haar reumatiek .

THEO : Mijn vrouw? Sinds wanneer?

HELGA : Dat heb je toch zelf verteld.

THEO : Wie? Ik? Ah ja, natuurlijk, ja ja. In Zuid Frankrijk, stijf van de reuma. Nu, als dat geen excuus voor mij is, dan weet ik het ook niet meer.

HELGA : Jij bent onmogelijk.

THEO : Geef het nu maar toe. Jij vindt het lekker, hé.

HELGA : Wat?

THEO : Dat ik achter je aan zit. Jij voelt je gevlaid.

HELGA : Dit is een schande. Niets wil ik van jou. Ik ben een trouwe echtgenote. Ja lach maar. Wanneer een vrouw niet voor jouw avances zwicht betekent dat dat ze

van een ander houdt. Van haar man bijvoorbeeld.

THEO : Zal ik je eens wat zeggen? Maar dat blijft onder ons. Ik geloof niet dat jij van je man houdt.

HELGA : Zeg alsjeblieft, wat een brutaliteit.

THEO : Het is een aardige vent en ik mag hem zelfs heel graag, maar....

HELGA : Maar wat?

THEO : Dat is toch geen man die in staat is om hartstocht op te wekken.

HELGA : Hij is mijn echtgenoot.

THEO : En wat wil dat zeggen? Iedereen kan tegenwoordig echtgenoot zijn. Daar heb je geen diploma voor nodig. Je moet geaccepteerd worden door de rest van de familie en je moet een vent tegen het lijf lopen die je op het gemeentehuis kan trouwen. Dat is alles. Maar om een minnaar te zijn moet je bovenmenselijke inspanningen verrichten. De goddelijke vonk moet in je opwakkeren. Een minnaar is de schilder van de liefde. De echtgenoot is alleen maar de ezel.

HELGA : Ik moet je teleurstellen, Theo, mijn man is voor mij zowel schilder als ezel.

THEO : Dat is uiterst zeldzaam.

HELGA : En er blijft voor mij niets te wensen over zolang hij zijn artistieke begaafdheden niet buitenshuis ten gelde maakt.

THEO : Maar als hij dat doet ?

HELGA : Dan zou ik tot het einde gaan.

THEO : Fantastisch!

HELGA : Ik zal nooit als eerste beginnen, maar als hij, als hij....

Scène 4 : Helga, Theo en Jean

JEAN : Neem me niet kwalijk, maar mag ik even gebruik maken van uw badkamer.

HELGA : Meneer Reekers, mag ik u iets vragen? Deze meneer hier, Theo de Bock, wilt u deze meneer de Bock eens vertellen dat ik een modeleechtgenote ben en dat ik mijn man nooit zal bedriegen.

JEAN : Ik wilde alleen maar even mijn handen wassen.

HELGA : Meneer hier wil dat weten.

JEAN : Het is een nogal ongewone vraag. Ik bedoel, ik twijfel niet aan uw trouw,

mevrouw. Natuurlijk niet. Maar ik ben, geloof ik, niet zo'n expert op dat gebied. Ik ben vrijgezel, moet u weten.

HELGA : Vrijgezel?

JEAN : Ja, al sinds mijn geboorte.

(de zoemer gaat)

HELGA : Neem me niet kwalijk, mijn man heeft me nodig. *(af)*

Scène 5 : Theo en Jean

THEO : Pardon?

JEAN : Meneer?

THEO : Ik dacht dat u wat zei.

JEAN : Helemaal niet.

THEO : Neemt u mij niet kwalijk.

JEAN : In het geheel niet.

THEO : Zit u niet lekker?

JEAN : Jawel, nee. Ik zou nu toch dringend....

THEO : Ik begrijp het.

JEAN : Fijn.

THEO : Ik weet niet waar het is.

JEAN : Ik wel.

THEO : Gaat u dan.

JEAN : Maar ik heb geen toestemming.

THEO : Hindert niet. Beter daar dan hier.

JEAN : Zegt u dat wel.

Scène 6 : Theo, Jean en Helga

HELGA : Meneer de Bock, mijn man wil u spreken.

THEO : Werkelijk?

HELGA : Hierdoor en dan komt u vanzelf in zijn kantoor.

(Theo af en Jean ijsbeert op en neer)

Ga toch zitten.

JEAN : Onmogelijk, de druk zou te groot worden.

HELGA : Maakt die Theo de Bock je zo nerveus?

JEAN : Die? Helemaal niet.

HELGA : Wat is er dan?

JEAN : Ik moet nodig.

HELGA : Ga je gang.

JEAN : Is hij je minnaar?

HELGA : Hij?

JEAN : Wat doet ie hier dan?

HELGA : Jij denkt toch niet dat jij het alleenrecht hebt.

JEAN : Ik? Dat is niet hetzelfde. Ik bemin je.

HELGA : Hij zegt misschien hetzelfde

.JEAN : Hoe lang ken je hem?

HELGA : Tien minuten. Maar ik ken hem al een hele tijd van gezicht. Hij loopt me al weken achterna.

JEAN : Nee!

HELGA : Ja!

JEAN : De schoft! En jouw man weet ervan?

HELGA : Ja.

JEAN : Wat een idioot. Waarom laat hij zo'n vent binnen? Dat is om moeilijkheden vragen. En ik kan het niet verdragen. Wij hadden het zo gezellig met ons drieën. Jij, jouw man en ik. Hij wist van niks en nu kan ik hem toch moeilijk gaan vertellen dat ik niet accepteer dat er nog een man in het spel is. Ik wist dat dit mijn ongeluksdag zou worden. Vanochtend heb ik mijn creditcard verloren en nu dreig ik ook nog mijn minnares te verliezen.

HELGA : Maar ik ben je minnares niet.

JEAN : Wat niet is kan nog komen.

HELGA : Dat heb ik vandaag al vaker gehoord.

JEAN : Jij bent de minnares van mijn ziel. Dat kan mij niemand ontnemen. Zweer me dat je nooit van die man zult houden.

HELGA : Van hem? Nooit van mijn leven.

JEAN : Dank je. Heb je hem trouwens goed bekeken? Een onguur type. En dan die neus, met zo'n neus kun je niet liefhebben. Hij is nog net geen Cyrano, maar hij komt wel in de buurt.

HELGA : Zijn neus laat mij koud.

JEAN : Ik, daar in tegen, ik heb een liefdesneus, een neus die liefheeft....

HELGA : Hoe weet je dat?

JEAN : Dat is mij altijd verteld. Vergeet niet dat je altijd beloofd hebt van mij alleen te zijn.

HELGA : Maar daar zijn bijzondere omstandigheden voor nodig.

JEAN : Ach ja, je man. Als die je maar eens wilde bedriegen. Waar wacht die vent op? Heeft hij dan helemaal geen temperament. Voelt hij niet wat voor een marteling het voor mij is. Ik word wel uitgenodigd op het aperitief maar als het diner begint ben ik niet meer welkom.

HELGA : Ga dan buitenshuis eten.

JEAN : Dat doe ik ook. Daar verplicht je me toe. Ik ben verdomme van vlees en bloed en ik heb honger, ik barst van de honger.

HELGA : Aha, dus wachten op mij is er niet bij.

JEAN : Ik ben het voorbeeld van de hongersnood. Als ik niet zelf voor mijn voedsel zorg ben ik overleden voordat ik van het echte diner genoten heb.

HELGA : En hoe heet ze? Je lekkere hapje?

JEAN : Malou.

HELGA : Uit welke rimboe komt die?

JEAN : Uit geen enkele. Ze komt hier vandaan. Ze heet Marie-Louise, maar ik noem haar Malou.

HELGA : Onze Marie-Louise?

JEAN : Ja. Maar zij heeft voor mij geen enkele betekenis. Jij bent het Helga, jij alleen. En wat doet het er toe op welk altaar het offer gebracht wordt als het alleen maar voor jou bestemd is.

HELGA : Bijzonder aardig.

JEAN : Mijn lichaam is bij Malou, maar mijn ziel en mijn gedachten zijn bij jou. Ik ben met haar samen en ik probeer mij voor te stellen dat jij het bent.

HELGA : En waar vinden die ontmoetingen plaats?

JEAN : In jullie badkamer.

HELGA : Daarom moet jij na elk bezoek aan mijn man zogenaamd je handen wassen. Jij vrijt met zijn secretaresse in onze badkamer!

JEAN : Maakt het veel echter. Ik omhels haar, knuffel haar, ik fluister haar hete woorden in het oor en ik noem haar Helga.

HELGA : Wat vindt zij daarvan?

JEAN : Ze doet hetzelfde. Zij denkt zelfs dat ze dat moet doen. Zij likt met haar tong in mijn oor en fluistert: Jef, Jef, Jef.

HELGA : Net een toneelstuk maar gespeeld door de invallers.

JEAN : Helga, wanneer zul jij tegen mij zeggen: Jean, neem mij.

HELGA : Alsjeblieft zeg! En sta op, mijn man kan elk ogenblik komen.

JEAN : Dat hij binnenkomt, dat hij alles ziet. Het kan me niets meer schelen.

HELGA : Maar mij wel.

Scène 7 : Helga, Jean, Bertus en Theo

BERTUS : Zit je alweer op de grond?

JEAN : Zoals je ziet. Alles goed?

(de voordeurbel gaat)

HELGA : Ik ga wel.

BERTUS : Blijf toch. Marie-Louise zal wel opendoen.

HELGA : Dat denk ik niet. Ik vermoed dat die momenteel in onze badkamer zit.

BERTUS : Wat doet die in onze badkamer?

HELGA : Weet jij dat soms Jean?

JEAN : Ik heb geen idee.

BERTUS : Hoe zou hij dat nu kennen weten?